

XIII

Магаретите и самародрушата

В старо време когато приказвали и магаретата, които хората, събирали се често на събр. в едно отбране веднаж ~~та~~ отворили приказка за самародрушата, които им правили самарити. Сичушките, дре брати, дечко едно от магаретата, които им дошли на улица да ги кажат ~~там~~ (ка всички магарета църковна цинити кити това магаре, да да пудят както църквите каже) и казвамъ ви, че отг кае да си по-злати и по-дългощети не до им ние. Ама защо, ще рече не? Най-мечки, поварите носили и най-мечката прака на нас се дова от сфона нити да адема. Потиривало на нити от спсаният земе да се доведе, бърже магарето товорене; потиривало — на нити повети да се доведе отг ридане, отг нас ще земе нити и ще ги повари до нити събира, нити и студеният нити конюлеат, ама те нт сватя били ^{мечки} ~~фата~~ ^{вода} ~~видена вода~~, нити го не е нити вода нити повари, нити предирова деси нити конюлеат до нити събра от студеният. Сичува се нити хора да видят как поварите ~~църквите~~ магарити стигне нити отг нас и каже на поварите

201